

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ԳՈՂԳՈԹԱ

ԹՐՔԱՅԻ ՀՈԳԵՒՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԻՐ ՀՕՏԻՆ

ԱՂՋԱԼԻ 1915 ՏԱՐԻԻՆ

Խաղմեց՝

Թ է Ո Դ Ի Կ

Մուշ քաղաքի կաթողիկէ Հայք 20 տնւոր էին, 1890-ին կառուցեալ Սուրբ Աստուածածին եկեղեցիով՝ որուն Մեծաւորն էր

Ցակը Գերապայծան Թօփալցան — Ծնած է Պարտիզակ, 1855-ին։ Նախնական կրթութիւնը Հոն ստանլով՝ կ'անցնի Հռոմ, Ուրբանեան վարժարան։ Զեռնազրուելի վերջ՝ կը գառնայ Պիէճիք և հովուական պաշտօններ կը վարէ Հոն, Միւրածի, Հայութէ, Կիւրմէն, Պանարմա և Վան։ 22 չոկտեմբեր 1911-ին առաջնորդ ընտրուելով Մշոյ՝ կը փութայ պաշտօնատեղին, մինչեւ իր նահատակումը՝ 4 տարի հովուելով իր թիւմբ։ Վկայակից՝ ալեւոր և բազմաշարքար առաջնորդ Վարդան ծայրապոյն վարդապետ Յակուբիանի։

Իր հոգեւորական եւ ուսուցիչ՝ Յակուբ Գերապայծառի օդնականներն էին, նոյնպէս նահատակ,

Հ. Մկրտիչ Վրդ. Տէր-Մկրտիչան — Ծնած 1840-ին Նորշէն, ուսած Կարին եւ ձեռնաղրուած 1880-ին։ Կը հովուէք Յողունք դիւղի ժողովուրդր։

Հ. Մեսրապ Վրդ. Ուզուննանին — Ծնած 1884-ին Կոստանդնուպոլիսին, ուսած Զբաժման եւ ձեռնաղրուած 1905-ին։

Դաշտի 107 գիւղերուն մէջին Հետեւել Երեքը միայն գրաւած էին կաթողիկէ Հայք։ Նորշէն, Յողունք եւ Ալոին։ Իսկ աւետարանական Հայոց թիւը քաղաքին մէջ հազիր 7 տուն էր, մինչ Թաշտի մէջ 4 դիւղ՝ խառն — Հաստուրիկ, Մոկունք, Յունան եւ Տիրդելիսնք։ Հովիւնին էին ...

Վերապատռութիւն Գրիգոր Ստեփանեան — Ծնած է 1873-ին Բաղէց, ուր ստացած նախնական կրթութիւնը, յետոյ Խարբերդ անցնելով՝ 1893-ին առարտած Գոյչճին գուղնիթացքը։ Հովիւ ձեռնաղրուած Մշոյ և շրջակայից բողոքական Հայոց։ 1904-6-ի զրջանին, երբ Սասնոյ Բ. Զարզր տեղի կ'ունենար եւ անդիմական հիւպատուններ, միսիոնարք ու թարգմանք բողոքական հաստատութեանց մէջ կ'իջևանիքն, վերապատռութիւն թղթակոց ցութիմներ գիրք կ'առնէր եւ պաշտօնական կարեւոր վաւերաթաւոքիւր անդունիքնի կը վերածէր զաղացազոյի։ Ինք էր սր նշանաւոր հայպատիք Բաթօֆ։ Հայրիս Անդիմացին ընկերացաւ, զիս Հայկական նահանդներ՝ անոր ու զեւութեան առթիւ։

իրեւ մտաւորական եւ հայրենասէրի համբաւ հանած Հայ՝ կը ձեր-
բակալուի եւ քաղաքին գուրու տարրուելով կը նահատակուի:

Պատուիի Միկրան Յ. Գարրիկեան ու Քարոզից Հաւատաւորիկի ժո-
ղովրդեան. ծնած է 1872-ին Մոկունք, ուսումը ստացած Բաղէշ և Խարբերդ,
1896-1900 աւագ ուսուցիչ Խարբերդի զպրոցին, 1901-8 հովի Խարբերդի ա-
րևելեան թաղի եւ հուսկ ուրեմն Հաւատաւորիկի: Թաջ պատմարան եւ հաւե-
րէնագէտ, աշխատակից «Աւետարերի», «Կոչնակի» եւ «Էլևպարէդի» կրօնա-
բարոյական յօդուածներով ու քերթուածներով: Կը Թողու բազմաթիւ ան-
տիպներ:

1915 Օգոստոսին, ժողովրդեան ու ընտանիքին հետ լեռ կը բարձրա-
նայ, եւ մէկ մեռքը վեցհարուածեան, միւսն ալ Աւետարան՝ շատերու պէս կը
կուուի քաջարար, խրախուսելով իր ընկերներն ու կուուղ իր երիցուհին՝ ցյե-
տին շունչ:

ՄՇՈՅ ԴԱՇՏ

Համբաւաւոր այս գաշտը կ'իյնայ Սիմ իւրան հիւսիս եւ հիւսիսային
արեւելք եւ կը գտնուի Գրգուուի, Ներովզիկ, Քահագնեան եւ Սիմ
լրանց մէջանք: Արևելեան հիւսիսակողմն է Զնոնի շրջանը որ կառավա-
րական բացարութեամբ «Պիրիննիք Գուր» կը կոչուի եւ որուն 45 զիւզերը բր-
նաջինջ ըրբին Մուսա Տէկ եւ Ապտիւ-Մէջիա: Միւսն է Զնոնիթի շրջանը (ան-
տիննիք Գուր) որ կը գտնուի վերոյիշեալ լեռներուն հիւսիսարեւմուտքը՝
դէպ Աշտիշառ եւ Սուրբ Կարապետ:

Ահաւասիկ ամբողջական ցանկը Հայ գիւղօրէից, որոնք ՄԵՐԸ ԴԱՇՏԸ
կը կազմէին եւ որոնցմէ իւրաքանչիրն ալ ունէր իր ժաման ու ժամանութեամբ
աեղնիսուելը կոսորուած: Ուժաւառներէ Մշու Սուլիման Սուրբ Կարապետ,
իսկ բանակներէ «Փլակայ» և «Ցինակնեան» յորինը ջուղարշալ այս հնագարեան
վիթխարի մենաստանը որ ա'յնքան խօսեցուցած է իր վրայ, կը գտնուի
Մուշըն Դ ժամ Հուռու՝ Քարիկ լրան դիւր մէկ կողին, Հո՞ն ուր Լուսաւորչէն
տուած՝ հեթանոս Հայութիւնը Դիմելոր ու Գիւսնէ իր չաստուածներն անէր:
Հիմնարկութիւնն ի վեր հարիւրաւոր վտնահայրեր ունեցած է եւ անհամար
ժիարան: Աշխարհահռչակ ունիտատեղի, ուր քանի մը հազար թուսահայեր
կը լեցուէին Վարդապատի տօներուն, եւ որ ճիմա իր տաճարին չորս պատերը
ժիայն կը ցցէ ամայութիւնն մէջ...: Ոթիմեան Հայրիկ 1863-ին Վասպուրա-
նան աշխարհէն հոս փոխաղբեց իր կիւթէմպէրկանն մեքնեան եւ Էլքծուրիկ
տաճառնց պարրերականը լոյս ընծայնց՝ իրեն պէս հայրենեաց երդիի: Սոր-
մէին հւետեւալ վեց վարդսպիտները՝ որոնք անցան ի գտապ Հայոց նոր վկա-
նելուն:

ԶՆՈՆԻԹԻ ՇՐՋԱՆ

1— Սուրբ Կարապետ 1200 անձ՝ որոնք կը կազմէին վանքին եւ Փա-
կոյի (աղարակ) բնակիչներն ամրող, ժողովուրդով ու միարանութեամբ
աեղնիսուելը կոսորուած: Ուժաւառներէ Մշու Սուլիման Սուրբ Կարապետ,
իսկ բանակներէ «Փլակայ» և «Ցինակնեան» յորինը ջուղարշալ այս հնագարեան
վիթխարի մենաստանը որ ա'յնքան խօսեցուցած է իր վրայ, կը գտնուի
Մուշըն Դ ժամ Հուռու՝ Քարիկ լրան դիւր մէկ կողին, Հո՞ն ուր Լուսաւորչէն
տուած՝ հեթանոս Հայութիւնը Դիմելոր ու Գիւսնէ իր չաստուածներն անէր:
Հիմնարկութիւնն ի վեր հարիւրաւոր վտնահայրեր ունեցած է եւ անհամար
ժիարան: Աշխարհահռչակ ունիտատեղի, ուր քանի մը հազար թուսահայեր
կը լեցուէին Վարդապատի տօներուն, եւ որ ճիմա իր տաճարին չորս պատերը
ժիայն կը ցցէ ամայութիւնն մէջ...: Ոթիմեան Հայրիկ 1863-ին Վասպուրա-
նան աշխարհէն հոս փոխաղբեց իր կիւթէմպէրկանն մեքնեան եւ Էլքծուրիկ
տաճառնց պարրերականը լոյս ընծայնց՝ իրեն պէս հայրենեաց երդիի: Սոր-
մէին հւետեւալ վեց վարդսպիտները՝ Աշխարհահռչակներն իր կաղ-
նելուն:

իղիք նայրագոյն Վարդապետ Պալմանի ու Շնորհ է 1840-ին Մորտար 1. ձեռնադրուած 1865-ին:

Կոմիտաս Վարդապետ Արծրունի ու Շնած 1842-ին և 1902-ին Աղթա-ս'աբ ճիշտուցիւնամ Յանովի Խոյխուպու Խոփանդեանէ:

Եղիշէ Նրայրագոյն Վարդապետ Կարապետանի ու Շնորհ 1843-ին Մորտար և 1881-ին ձեռնադրուած Մամբրի Եպիսկոպոս Մամիկոնեանէ:

Վահան Վարդապետ Երէցեան ու Շնած 1860-ին Խիան և Ճեռնադրուած 1899-ին Երբեմնի յանահարուր Խոկարայեցոց ժեռնատանին (Տիգրտինակիրտ), առաջնորդական փախանորդ Բասենի և ապա Ֆարզինի ու Լճէի:

Կարապետ Վարդապետ Հաւաքարեան ու Շնած 1863-ին, օծակից Կոմիտաս վարդապետ Արծրունիի:

Խաչառաւը Արեգայ Ազուլեցի ու իջմիածնական մինչեւ Աղէտի տառ րին կը պաշտօնապարէր Գլակայ վանքը:

Սուրբ Կարապետի բաղմակակ ժողովուրդին հրաչով ազատած են տեղւոյն ժամանակաւորաց Վարժարանի ուսուցիչները, Մկրտիչ Տ. Մկրտիչ-եան և Յակոբ Տ. Ստեփանեան՝ հրոնց Սուրբ Հաղորդութեան սկիւր կը կարդասէր վերջին պահուն Հուսարարեան վարդապետ, եւ որոնք հրաժարելով Սուրբ Խորհուրդին ընդունենու եւ Նահատակուելու գաղափարէն՝ կ'ամողին իրենց թաղսատցին պատուհանին երկարները կոտրել եւ զիշերանց փախչի անտառ, ուր կը գտնուէր մօտակայ դիւզերու լեզապատառ ժողովուրդը:

5.- *Հասան-Ովան* 500, Սալրգան* 500, Գրիառս կամ Կուարս* 1500: Վերջոյն երէցն էր

Վաղինակ Քահանայ Պակաւնի, 50 տարու:

5.- Բազու կամ Բազում՝ Սուրբ Կարապետն մէկ ժամ հեռու: Երէցն էր

Դանիիլ Քահանայ, 45 տարու, 1912-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ:

6.- Մորտար՝ 700: Երէցն էր

Մմբատ Քահանայ Պակունի. — 65 տարու, ձեռնադրուած Մամբրէ եպիսկոպոս Մամիկոնեանէ:

7.- Զիարէք՝ 1500, երկու եկեղեցիով, Մուշէն չորս ժամ, իսկ Առաքելոց գանքէն երկու ժամ հեռու, առաջքէն անցնելով Արածանին: Կը գտնուի այն լեռան ոտքը՝ որուն վրայ նստած է Սուրբ Կարապետ, եւ այս պատճառու զոյն թուրք յորջորջումը ստացած (Ուխտավայր): Երէցներն էին. —

Բարքողինեսու Քահանայ Նարառունկեան ու 68 տարու:

Թադէոս Քահանայ. — 70 տարու, ձեռնադրուած Մամիկոնեան սրբազնէ:

Մարէկոս Քահանայ. — 60 տարու, 1910-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ:

Համազասպ Քահանայ Տէր-Համազասպեան. — 55 տարու, օծակից 85-ը Մաթէոսի:

8.- Արքալը՝ 1200: Երէցն էր

Մկրտիչ Քահանայ Տէր-Մկրտիչեան. — 50 տարու:

9.-10.- Մէդուի՝ 500, Խելալին՝ 1000, եկեղեցին Սուրբ Թուի-Մանուկի՝ ուր կը պաշտօնալարէր

Կարապետ Քահանայ Հնուեան. — 55 տարու, 1911-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ:

11-13.- “Նարակն կամ Շքարիսն” 150 (Ակնցի Միսաք Ամիրա կնքու-

Հայրը եղած է Նորմակնի՝ Տոմք (իր դրութեան վրաց տաճրակ արբասայրով մը), 300, Շեխ-Ալան՝ 1500: Վերջնոյն երեցներն էին

Ներսէս Քահանայ Տէր-Մկրտիչնան ու 80 տարու և

Զաւէն Քահանայ առ 40 տարու, 1913մին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ:

14-15. — Քիւրտ-Մէջտան՝ 350, Աւագաղբիւր կամ Աւագաղբիւր (Ա)՝ 450: Վերջնոյն երեցն էր

Քիւրտափր Քահանայ 50 տարու, 1910-ին ձեռնադրուած Խորու խանեան սրբազնէ:

16. — Բաղլու կամ Պաղլու՝ 700: Երեցն էր

Կարապետ Քահանայ, 65 տարու:

17. — Արտիխանին՝ 550 (Մշոյ արհեժտակողմը):

18-19. — Անձուտ՝ 250, Սուրբ Յովիհաննէս՝ 500 անձ (Միարասնութիւն, ուսանեալութիւն եւ ժողովրդը միասին հաշուելով) Սուրբ Յովիհաննէս կրտուուի Խըզը-Աղաճ եւ Գոմեր դիւզերուն վերեւ, կրելով քնիշ խոզոյ եւ «Եղաղդուու» անոններն ալ: Երրորդ դարէն ի վեր դոյութիւն ունեցող իւ որսա մական թանկարժէք մասունքներով Հարուստ մենաստանս կառուցուած է Միմ իւրան վրայ՝ անստուախիս վայր մը, պարուսպատ: Իր թեմերն են Խուցի-Խիան եւ Սասուն: Վարդապառի, Աստուածածնայ եւ Խոչվերացի տօներուն՝ անհամար ժողովուրդ կր գութային այս ուխտահղին վանսհայրն էր, իր հօսին հետ նահաստակուած

Մկրտիչ Վարդապետ Գասպարեան՝ Մնած 1845-ին եւ ձեռնադրուած 1884-ին:

20. — Գրզը-Աղան կամ Ղզը-Աղան՝ 100: Աւնէր երկու եկեղեցի՝ ուր կը պաշտօնալարէր

Մուշտիչ Քահանայ Տէր-Մաքեսնեան, 55 տարու:

Խոկ Մկրտիչ Քահանայ Յովիհաննէսնեամ, որ դիւզիս երեցն էր թէւ: Եւ ատենօք քաղաքին ծկրաչէն թաղը, նաև Խոփեր դիւզը քահանարադործած, բայց Աղէտի տարին Թղի փոխադրուած ըլլալով՝ զինքը հոն կենազդած ենք:

21. — Գոմեր՝ 1200: Քաղաքէն երկու ժամ հեռու, առօւտկով մը՝ որ Զարգին կու տուու ահամար դիակներն եկեղեցին Սուրբ Քառասուն Մանկունք՝ ուր կը պաշտօնալարէին

Մարգիս Քահանայ, 65 տարու:

Խաչատուր Քահանայ, 60 տարու:

Դամիկ Քահանայ, 45 տարու, 1911-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ:

22-23. — *Կեալախուլի (Քրտերէն Հողարերդ կը նշանակէ): 100, Տարբազուն՝ 100: Երկուքն ալ Սուրբ Յովիհաննէս վանուց ադարակ՝ Քիւրտերէ բռնադրաւուած:

24. — Բէկ՝ 250: Նոյնպէս Սուրբ Յովիհաննէսի ադարակ դիւզ, դոր կը հովուէր

Խաչատուր Քահանայ, 55 տարու, 1910-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ:

25-28. — Քարանք՝ 500, Թիմինզ՝ 120, Խորօնք (չին անուամբ Խորնի, Գլակայ 12 տասուակերաներէն մին, ծննդավայր՝ անմահ պատմազիր Մովսէս նոյս երեցն էր

Բարսեղ Քահանայ Տէր-Բարսեղնեան, 68 տարու:

29. — Խաշխալսաղ՝ 1000, Մշոյ հիւսիսակողմը: Երէցն էր
Խաշառուր Քահանայ Ցարութիւնամ, 50 տարու, 1898-ին Եղեսիս
ձեռնադրուած Միիթար եպիսկոպոսէ:

30. — Գումա՝ 1000: Մշոյ արևմտեան հիւսիսակողմը դժոնուող այս
զիւղը ծննդավայրն է Հայ նշանաւոր յեղափոխական Խոսյի (Կորիւն):
Երէցն էր

Մարքի Քահանայ Երանոսան, 50 տարու, 1910-ին ձեռնադրուած
Խարախանեան սրբազնէ:

31. — Հերկերս (ի հնումն Հայկերտ)՝ 350: Երէցն էր

Մարգար Քահանայ Դանիէլեան, 45 տարու, 1912-ին ձեռնադրուած
Խարախանեան սրբազնէ:

32. — *Ալատին, Մէտսիի մօտ գիւղակ՝ Քիւրտ եւ Հայ խառն բնակչու-
թեամբ: 105 հոդի էին Հայերը:

33. — Աւրան՝ 2500: Հարաւէն Աշտիշատի սահմանակից եւ անկէ կէս
Ժամ հեռու այս գիւղը ծննդավայրն է Մշոյ բազմարդիւն եւ եղերարախա ա-
սաշնորդ Խարախանեան սրբազնի: Իր հողին կը բխի Սեւ-Զուրը (Գոռ, քըր-
աերէն Աւէկոր), որ կը թափի Արածանի: Այսպէս կը կոչուի սոյն վտակը՝
սա պատմական գէպքին հւտեւանօք. — Երեք գար առաջ, Կէմիկ գիւղէն Ա-
վելքանդր անուն հայորդին, հետա ունենալով Աւրանցի Տօնիկ Քէհիայի Սար-
գիսն ու համախոններ, փառաւոր գառ մը կուտան մէրոնց «Հէլալ Հախճ ու-
տող Մլանցի վաշկատուն Քիւրտերուն, զանոնք կոտորելով եւ ստակներնին
անխնայ այդ ջուրին յանձնելով: Ավաս' որ նոյն խուժդուծ ցեղը գարձի չէ
եկած բնաւ, եւ յընթացս բազմաթիւ տարիններու՝ իր անլուր կեղեկումները
չարունակած է Տարոնոյ աշխարհին վրայ: Ջուլումի վերջին վարազոյրը երր
կը խաղացուէր, Աւրան գտար հանդիսացած է նորէն գիւցազնական արարքի
մը. ձեմարանականներ՝ Հայի Տէր-Վարդանեան եւ Մակար Խարախանեան
(Համանուն սրբազնին Աղորորդին) 18 Յունիս Վարդավառի կիրակին ող-
ջոյն կոփւ մզելով Քիւրտ եւ Թուրք Հորդաներու դէմ, հուսկ ուրեմն կը պար-
տաւորուին ապաստանիլ գիւղին բլորոնց վրայ կառուցուած կամարաշէն եկե-
զեցին՝ ժողովրդեան հետ միասին. ապա բլորոնին մէկէն կը հրկիզուին թըշ-
նամիին ձեռամբ: Զայս կը պատմէ ականատես Եղիշէ քահանայ Տէր-Վար-
սամեան: Ունէր երկու սրբավայր, ուր կը պաշտօնավարէին

Խարայէլ Քահանայ Մընկիեան, 60 տարու:

Մազիկ Քահանայ, 55 տարու:

33. — Կէմիկ՝ 100, Աշտիշատի արեւմտակողմը, անկէ կէս ժամ հեռու,
բնակչութեան մէկ մասը Քիւրտ: Եկեղեցին Սուրբ Յարութին՝ կիսաւեր:

34. — Սահակ՝ 30: Բնակչութիւնը՝ կէմիկի նման:

35. — Աշտիշատ՝ 600: Ի հնումն գիւղանուէր՝ ապա Քրիստոսանուէր
նշանաւոր քաղաք, ապաստանարան Դեմետր ու Գիւանէ իշխանաց, որոնք
կուռքեր կանքնեցին եւ որոնց մաէնն վերջն ալ զաւակներնին՝ Կոււասու,
Մէզտի եւ Հոսեան անոնց օրինակին հետեւեցան: Լուսաւորիչ միայն մաքրա-
դործեց այդ հեթանոս ձեռակերտները: Վահունեաց զարմին եւ Մամիկոն-
և Երբեմնի սեփականութիւնը եղող եւ Հայաստանեաց Ա. Մայր Եկեղե-
ցին իր աշխարհականութեան անշնչ առաջարկը թատր հանդիսացած է զահանդելի
աւերագութեանց, մինչիւ անշուր գիւղի մը վերտուուիլը՝ Տէրքի քրտական
տրչորդամբը, որ «Ամանք» կը նշանակէ: Հնէ է Սահակ Հայրապետի գերեզ-
մանամատառուը՝ զոր պղծեցին հեթանոսք: Աշտիշատը («յաշտից վայր») կը
կտնուի Արածանիի աջակողմը բարձրացող Քարէկ լերան մէկ սարահարթին
վրայ, Սուրբ Կարապետին Յ ժամ հեռու եւ անոր արեւելակողմը: Երէցն էր

Սահակ Քահանայ, 45 տարու, 1910-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ :

36.— Ցիսաւի (այսպէս յորջորջուած՝ ցախաւելի տունկ առատ պարունակելուն)` 700: Երէցներն էին

Ցովհաննես Քահանայ, 80 տարու:

Աւետիս Քահանայ Վարդանեան, 50 տարու, 1910-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ :

37.— Արդերք կամ Յարտերք՝ 800, Մշոյ արեւելեան Հիւսիսակողմը, ծննդավայր ներհուն Արմաշական Հարժակի: Գիւղիս արեւելակողմը, 20 յայրէեսն հեռու, Տարօնոյ փոքրիկ գիւղաքաղաքը կը գտնուէր ատենօք՝ ՏԱՂԾՆՔ անուն, ապա ճայնափոխուած ՏԱՐԾՆՔ: Երէցներն էին

Ցովկէփ Քահանայ Գուիթեան, 45 տարու:

Ցովկէփ Քահանայ Գրիգորեան, 40 տարու, 1913-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ :

38.— Աղնան՝ 1300: Բացի իր սրբավայրէն՝ ուխտառեղի մըն ալ ունէր, Սուրբ Գրիգոր կամ Կրեսոր անուամբ: Երէցներն էին

Ղևոնդ Քահանայ Տէր-Մարգարեան, 40 տարու, 1903-ին Աղթամար ձեռնադրուած Ցովսէփ եպիսկոպոս Խոստեղեանէ :

Աւետիս Քահանայ Վիրակլուսեան, 46 տարու, 1912-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ :

39.— Կուրափ՝ 1000: Եկեղեցին Սուրբ Յակոբ, որուն կամ արակապ կտուրին վրայ 1904-ին Անդրանիկ, Գէորգ Զաւուշ եւ Կովտունցի Սուրբատ իրենց ընկերներով դիրք բռնեցին եւ 6000 կանոնաւոր Թուրք զօրաց աղէն դաս մը առւին: Գիւղիս երէցներն էին

Կարապետ Քահանայ, 80 տարու:

Գրիգոր Քահանայ, 70 տարու:

Ցալքը Քահանայ Տէր-Մերորեան, 50 տարու:

Խաչատուր Քահանայ Տէր-Մերորեան, 60 տարու:

40.— Սուլուխ՝ 1000: Այս գիւղն ալ իր նախորդին պէս թատր հանդիւցած է իրաւագործկ Հայ գիւղացիին զատը պաշտպանելու հետամուտ յեղափոխականներու 1904-ի կուներուն՝ որոնց ընթացքին սպաննուած է Գորդ Զաւուշ: Երէցներն էին

Կարապետ Քահանայ, 65 տարու:

Ստեփան Քահանայ Ղազարեան, 48 տարու, 1898-ին Աղթամար ձեռնադրուած Ցովսէփ եպիսկոպոսէ :

41.— Խափեր՝ 450: Եկեղեցին Սուրբ Յակոբ:

42.— Զրիկ-Գիւլ՝ 800: Եկեղեցին Սուրբ Աստուածածին՝ որուն տօնին օրը Մշեցիք սովոր էին ճիւրշաւ կատարել: Քաղաքին ու դաշտի քանի մը Հայ գիւղօքէից իրական բնակչութիւնը մանուկներու միասին հռու և Սողոմ փոխադրուեցան կալանակապ, միահաղոյն ըրկիսուելով մարագներու մէջ: Երէցներն էին

Մուշեղ Աւագ Քահանայ Տէր-Բարբարպիլիսու Երէցնեան, 49 տարու, բընիկ, աշխարհական անուամբ նոյն, Յ Մայիս 1898-ին Աղթամար ձեռնադրուած Ցովսէփ եպիսկոպոսէ: Տարօնոյ Միացեալ Ընկերութեան բացած դպրոցներուն մէջ զատաշարակուած եւ աշխարհականութեանը վարժապետութիւն լրած այս վառվուռն քահանան անդամակցած ալ է Մշոյ աղդային ժողովներուն եւ բացի իր ծննդավայրի ժողովուրդէն՝ հովուած Խոփեր, Մափնայ և Առինձնվանք գիւղերն ալ: Սահմանագրութեան հոչակման նախօր-ևակին՝ քանի մը ամիս վարած է Մշոյ առաջնորդական փոխանորդութիւնը.

յեռմուր տնօցած է Կովկասով Մառանքական խնդրոյ մը առթիւ՝ Խրկիչ Ֆարօնի վրայով Պոլիս գալով, քանի մը տարի քահանայադործած է Ֆէրկէօյ և հոռակ ուրեմն վերադարձած ծննդավայրը։ Աղէտի օրերուն, ահազանդի առաջին վայրկեանին իսկ, Աւետարանէն ու Խաչին վերջ՝ ճրագէնին սուրբ փողին ապահոված, Երկու ամիս ընկերներով արխարար կոռուելէ վերջ՝ նահատակ-ած ֆր.

Վատինակ Քահանայ, 50 տարու, 1910-ին ձեռնագրուած Խարախանական և արքազանէ։

43-45 առ Գտփմայ կամ Սափմայ (Էկեղեցին Սուրբ Թուխ-Մանուկ)՝ 400, Խարիննվանն Էւլինն դիւղի մօս, Մուշէն մէկ ժամ հեռու, եկեղեցին Սուրբ Սարգսին՝ 700, Ալինն (Մուշէն կէս ժամ հեռու եւ անոր հիւսիսակողմը թառ-ուազարդ պարտէներով, «Առ ի՞նչո՞ւ պատմական ապագարքութենէն անուա-նակոչուած դիւղ՝ զուս Հայ Կաթոլուկիկէ բնակիչներով՝ որոնց նահատակ վարդապետները յիշած ենք նախորդ էջերուն գրայ»՝ 1200)։ Առին անէր երկու թազ, վերին եւ վարի, մերեք Խորան եկեղեցիսվ։

46. — Դասնի՝ 1000։ Քաղաքի ամենամօս գիւղն ըլլարով այս, Ցունիս 28-29, երկու օր դիւցաղնօրէն կուրծք տուաւ քրտական գրուներու, ուր ու-րեմն կոտորուելով ամբողջովին։ Մուշի Հայ քաղաքական բանարակիեալք եւ ուրիշներ՝ քանի մը քահանաներու հետ հոս փոխադրուեցան եւ շարաշար սպաննուեցան բանտերէ ազատ աբակուած յայտնի Քիւրա ունագործներու ձեռություններու մեռություն։

47-48. — Բերար՝ 1200, *Քէօշկ՝ 100, արուարձան Առիննվանքի։

49. — Սողոմ կամ Սոխոմը՝ 1000։ Հոս տեղի ունեցող ահաւոր գուշ լուսին մասին տես Զրիկ-Գիւղի ծանօթութիւնը։ Երէցներն էին Գրիգոր Քահանայ, 70 տարու։

Հրայր Քահանայ Սութիասեան, 40 տարու, 1910-ին ձեռնագրուած Խարախանեան սրբազանէ։

50-51. — Բէլից՝ 1000, Ցունան՝ 1200, մեծ մասը Հռոտուորչական, Ժնացեալք Բողոքական՝ որսնց հովին էր

Պատուելի Արքաք Հլատանան, 40 տարու, Մոկսւնքցի։

52. — Ալինան՝ 1000։ Երբ 1915-ի Վարդապափ դէպքին՝ Աւրան եւ Գառնի գիւղերը կը դիմագրէին, Ալինան եւ անոնց օրինակին հետեւեցաւ, որն ի բուն կոռուելով, մինչ այրեր աեսնելով թշնամի ոյժերուն դերակլուութիւնը՝ կոտիզաւին Քան բարձրանալ, իրենցմէ քիչեր Միայն փրկուելով սակայն։

53. — Շեյխ-Եռւուսով՝ 500, եկեղեցին Սուրբ Աստուածածին՝ ուր կը պաշտօնավարէր։

Ալաքել Քահանայ։

54. — Շեյխ-Երիմ՝ 300, մէկ մասուուզ՝ ուր կը պաշտօնավարէին Խաչառուոր Քահանայ Շեյ-Մարգարեան, 40 տարու, 1912-ին ձեռ-նադրուած Խարախանեան սրբազանէ։

Խարայշ Քահանայ Բատիկեան, 55 տարու։

55. — Խարդու՝ 500, Օքոնք գիւղին մօս։ Համանուն դիւղ մըն ալ կայ՝ կուս քրտարհակ Երէցներն էին երկու Խութեցի գաղթականք։

Սարգսի Քահանայ Այվազեան, 50 տարու։

Սարգսի Քահանայ Մարտիքանսան, 45 տարու։

56. — Ցրօնի՝ 3000։ Գուրգէն, Խուրէն եւ Տիգրան 1899-ին իրենց ընկերներով գուպարած են Ալայի Բէկ Խզզէթ Փաշայի եւ Թալըպի դէմ այս հայշատ գիւղին մէջ, ուր սպաննուած է Թալըպ, մեր քաջերն ալ նահատակ-

առծ : Եկեղեցները՝ Սուրբ Յակոբ և Սուրբ Առքուզամանքների ովք կը պահէ
առնասաբթին

Մուշեղ Քահանայ Միքայելինս, 50 տարու:

Յովհաննես Քահանայ Տէր-Ցովհաննեսնան, 55 տարու:

Ներսէս Քահանայ Աստուածատուրեան, 45 տարուց նրին ոչ դահա-
զան ժամանակներու մէջ Աղթամար ձեռնազրուած Յովսէփ Կոյմուկապոսէ:

55—Ապրիլսունաբար կամ Ալպուհար (որ քրտմբէն նախուզորուն կը
նշանակէ)՝ 500: Եկեղեցին Սուրբ Աստուածամբին Բնակիչք համրաւ վայե-
րած են իրեւ յաղթամարմին, քաջ եւ հրաբասէր:

58.—Դրւնիկ կամ Տւթիկ՝ 600: Երէցն էր

Մովսէս Քահանայ Տէր-Մովսէսնան, 65 տարու:

59.—Հացիկ՝ 500, ծննդապայր հայ առաներու հնարիչ՝ երաներուցի
Մերոպայ Մաչթոցի՝ որուն սուրբ անունը Փառանդած էր զիւղին վերջին
երէց:

Մերոպա Քահանայ, 45 տարու, 1911-ին ձեռնադրուած Խարախտանեան
սրբագոնին:

60.—Յորկնոց՝ 800: Երէցն էր

Գրիգոր Քահանայ, 65 տարու:

*

ԶԽՈՒՐԻ ՇԲՁԱՆ

61.—Յոզունք՝ 1500, զուտ Կաթողիկ Հայութեամբ, Եկեղեցին Սուրբ
Սարգիս, որուն նահատակ վարդապետը յիշած ենք նախապէս:

62.—Նորշէմ՝ 4000, զուտ Կաթողիկ Հայութեամբ, նման Յովունքի:
Եկեղեցիներ Սուրբ Աստուածամբին եւ Սուրբ Սոփիա, վերջինս կիսաքանդ:

63.—Մոկունք՝ 600, Էռուաւորչական եւ Բողոքական խառն բնակ-
չութեամբ:

64.—Տերկելվանք (Ճին անուամբ Եւրքին Վանք)՝ 900, բնուկու-
թիւնը՝ նման Մոկունքի: Գիւղիս ծխատէրն էր

Մովսէս Քահանայ Ղազարեան, 60 տարու:

Խոկ Աւետարանական Հայոց Հովիւն էր

Պատուելի Սմբատ Խաչիկեան, 30 տարու:

65.—Առազ՝ 1100: Գայլ Վահանիք օրով պատմական գիւղ՝ Մուշի ա-
բեւյակողմէը, ձորագետի մը բերանը, որ կը կոչուի «Անդրձոր», Երկնա-
ւով դէպ Հարաւ՝ մինչեւ Սասուն: Առազի անունը կուգայ «Առ աղ» Հեղնա-
կան ապագարձութենէն զոր ըսած էր ատենօք Պարսիկ խոհարար մը, պարտ-
եալ Հայուն աւաղ մատուցանելով՝ փոխան աղի: Երէցներն էին Երկոքին
եղբարք:

Մկրտիչ Քահանայ Տէր-Մկրտիչեան, 60 տարու:

Կարապետ Քահանայ Տէր-Մկրտիչեան, 50 տարու:

66-67.—*Առազան Մզրէ՝ 200, Հաւատուրիկ՝ 2000, վերջնոյս բնակ-
չութիւնը՝ նման Մոկունքի եւ Տերկելվանքի, որուն նահատակ քարոզիչը յիւ-
շած էինք նախապէս:

68-69.—*Մանուկի (բերդ ունի՝ իրը մառան, չտեմարան, կրկին է,
Քիւրտի եւ Հայուն. վերջնոյս բնակչութիւնն էր 600 անձ), *Ցալասեւ՝ 100:

70.—Ավիգուլում կամ Ալիգուման՝ 500: Մուշ քաղաքի յայտնի Հայեր,
կերպով: Մարերու կատար կոռուղ տղերք անցած-դարձածին դիտակութ-

ւել քան երբեք վրէժինդիր կը դառնային իրենց պայքարին ատեն :

71-72. — *Խըսրմաց՝ 100, Քրտագմ՝ 1500: Վերջոյս ծխատէրն էր կարապետ Քահանայ Բարսեղեան, 55 տարու:

73. — Երիզակ կամ Յերիզակ՝ 600: Երէցն էր

Սիրովրէ Քահանայ, 65 տարու:

74. — Թիլ՝ 500: Այս գիւղէն էր 887-ին թագաւորող Մակեղոնացի վասիլ: Թիլ աւանին մէջ ամփոփուած է Սուրբ Արքատակէսի նշխարաց մէկ ժամը:

75. — Աւ(ա)զարքիւր (Բ)՝ 1000: Երէցն էր Խաչատուր Քահանայ, 65 տարու:

76. — Տրմերու՝ 900: Իր ըրուրին վրայ է Դիմետրի զերեզմանը՝ որմէ տուած է իր աշտար կոչումք: Երէցներն էին Միքայէլ Քահանայ, 65 տարու:

Դանիէլ Քահանայ, 59 տարու, 1910-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ:

77. — Ուշտամ կամ Յուշտամ՝ 400: Եկեղեցին Սուրբ Աստուածածին, որուն երրեմնի երէցն էր

Սիմօն Քահանայ Տէր-Ցովհաննէսեան, ծնած 21 Յունուար 1860-ին Արտօնք գիւղը, աշխարհական անուամբ Կիրակոս, Տէր Ցովհաննէսի որդիք, ուսած Մատաթիս քահանայէ, 1902 Յունիսին ձեռնադրուած Սահակ եպիսկոպոս Բագրեւանդեանէ, քահանայազործած անդ, Ունան գիւղ, Խնուռ, Կարին-Մատէն, Քիրմասթի, Պոլիս, Էզմիք՝ Գառապա և Ագ-Հեսար: Թափառացընիկ այս քահանան Ալէտիք տարին Աղ-Հեսար գտնուելով՝ զերծ կը մնայ տարագրութենէ և ժահէ:

78. — Առնիսան՝ 500 (Մշոյ արեւելակողմը, Գայլ Վահանի օրով հաստատուած գիւղ):

79. — Խարձ՝ 1500: Այս գիւղն մէջ էր որ տարիներ տառչ, գարուն եղանակին, Գէորգ Զաւուշ կուուցաւ Մուսա Բէկի Եղբայր Խասըմի, Սերոբ Փաշայի զրուին ուսազ Գօմիսէր Հիւսնին եւ Հարիւրապետ Սիւլյամանի դէմ, սրոնցմէ վերջին երկուքը ստատէնան իրենց զինուրներով: Երէցներն էին

Յարուրիմ Քահանայ Միրոյեան, 70 տարու:

Յովհաննէս Քահանայ Բնաշէնի, 80 տարու:

Յովհաննի Քահանայ Տէր-Ցովհաննէսեան, 45 տարու, 1911-ին ձեռնադրուած Խարախանեան սրբազնէ:

80. — Արտօնք կամ Յարուրիմ՝ 2000: Մշոյ արեւելեան Հարաւակողմը գտնուող այս եւ յաջորդ գիւղի ժողովուրդը 1874-ին, նաեւ 1886-ին բրոստացու Քիւրտերու բռնապետութեան դէմ եւ յաղթանակ տարին, մինչ զեկավարնին՝ Մարզար վարժապետ, 1891-ին կախուցաւ Բաղէչ, Տաճէին սիրական Քիւրտերն՝ արժանաւոր գասը տուած ըլլարուն ի պատիժ...: Հարստահարութեանց դէմ ի վաղուց հետէ ծառացող այս երկուորեակ գիւղերուն մշտարթուն ընակչութիւնը — չնորհիւ Վարզենիսցի Հասրաթ անուն Հայ յեղափոխականին, Արտօնքը Յոյնանի եւ այլոց — վտանգը դիմագրաւելով՝ կ'ապաստանի կէս ժամ հեռու Շամք կոչուած եղեղնուուը, իրենց ութ քահանաներէն երկուքին հետ միամին, բաց ի խումք մը թուրամորթ Հայերէ՝ ուրոնք կը կոտորուին իրենց վեց քահանաներուն հետ: Եկեղեցին Սուրբ Աստածածին, ուր պաշտօնափարող Երէցներէն հետեւեալ չորսը մարտիրոսացած են...:

Գասպար Քահանայ, 75 տարու:

Յովհաննէս Քահանայ Տէր-Ցովհաննէսեան, 50 տարու:

Գաբրիել Քահանայ, 70 տարու:

Սերովիկ Քահանայ Տէր-Գասպարեան, 50 տարու:

Մշացեալ երկուքը՝ Մշոյ Դաշտի բոլոր նահատակ և կեղեցականներու շրբին՝ միակ վերապրողներն են, Մշեցի եղիշէ քահանայ Տէր-Պարսամեանի նման, և ներկայիս կը գտնուին ի Կովկաս։ Ահա անուններն այդ բախտաւոր Հոգեւորակոններուն —

Մուշեղ Քահանայ Տօնապետեամ, 60 տարու:

Խաչատուր Քահանայ, 55 տարու:

81. — Վարդենիս՝ 2000: Իր բնակիչներէն մեծագոյն մասին փրկութիւնը տես նախորդ գիւղի ծանօթութիւնը։ Ունէր երկու և կեղեցի՝ ուր կը պաշտօնավարէին

Խաչատուր Քահանայ Մելքոնեան, 60 տարու:

Յարութիւն Քահանայ Պաղտասարեան, 55 տարու:

82. — Աւգուտ՝ 500: Բյրակի մը վրայ կառուցուած իր մատուռը կէս ժամ հեռու է զիւղէն, զէմն ունենալով վեւզաքիթ կոչուող անցք մը։

83. — Խըլնիք՝ 400: Գիւղ՝ Հռչակաւոր հոյակեր Մուսա Բէկի, որուն երկուդէն՝ Հայեր տան մէջ պաշտօնունք կը կատարէին։

84. — Մուշաղշէն՝ 800: Երէցն էր

Արիսուր Քահանայ, 45 տարու, 1913-ին ձեռնազրուած Խարախան-Լոն սրբազնէ։

85. — *Սոգետ, Մշոյ արեւելակողմը, լրան մը ստորոտ, Բոնաշէնէն երկու ժամ հեռու։ Քովտանքէն Մեղրագետը կը խոտորի՝ ծոելով զէպ արևմտան հրախիս, և այդ պատճառաւ զիւղը իր անունը ստացած է։ Մոյետցիք այ բախտակից էին Խըլներցիներուն՝ հոգեւոր պաշտօնանց մէջ։

86-87. — Վարդինակ՝ 400 (Տես Խըլների եւ Մոդեսի ծանօթութիւնը), Նզավ՝ 400: Մզակի ծխատէրն էր

Աւետիս Քահանայ Տէր Միհայլեան, 60 տարու։

88-89. — Արագ՝ 300, Արգավանի՛՝ 1000: Վէրջնոյս և կեղեցիներն էին Սուրբ Թովման և Սուրբ Լուսաւորիչ, նաեւ բլուրին վրայ նշանաւոր ուխտաւողի մը։ Այս Երկու զիւղերը կը հոգուէր

Պարքը Քահանայ, 65 տարու։

90. — Էրիշտէր կամ Ցիրիշտէր (Երաշտ Հր)՝ 750, Խասդիւղի արեւել-Լան Հարաւակողմը՝ 45 վայրկեան հեռու։ Երէցներն էին

Խարապետ Քահանայ Յարոյեան, 40 տարու, 1914-ին ձեռնազրուած Խարախաննեան սրբազնէ։

Յարութիւն Քահանայ, 65 տարու, Դէպքին Խոմիք գտնուելուն՝ Մշոյ Դաշտի վերապրոց Երէցներէն Երբորդ բախտաւորը կը ներկայանայ ինք։

91. — Ալե-Գիրամ՝ 600: Երէցն էր

Ներսէս Քահանայ, 40 տարու, 1911-ին ձեռնազրուած Խարախաննեան սրբազնէ։

92. — Մկրագում՝ 1000:

93. — Խաս-Գիւլ՝ 5000: Մշոյ Դաշտի զիւղերէն ամէնէն բազմամարդը, Մուշէն երեքուկէն ժամ հեռու, Բաղէ-Մուշ ձանապարհին, լայնածաւալ զաշտի մը վրայ, աւելի զիւղաքաղաք քան թէ գիւղ՝ ուր Հայերն իրը վաճառակնա լաւ զիրք ունէին, ուստի աւանն ալ ևնաս յորջորջուած։ Երեք զիւղաւոր թաղերու բաժնուած էր Խաս-Գիւլ, Սուրբ Ստեփանոս, Սուրբ Թալիլա, և Սուրբ Երբորդութիւն՝ նոյն պըրավայրուն անուամբ, որոնցմէ Երկրորդը միայն աւերակ էր եւ ուր կը պաշտօնավարէին

Աւետիս Քահանայ Ցիրզեան, 65 տարու։

Խաչատուր Քահանայ Մուրատեան, 42 տարու, 1911-ին ձեռնադրուած Խարխանեան սրբազնէ :

Նաև Երրորդ մը՝ Քերովք Քահանայ Տէր-Սերբեան, զոր յիշատակած Հնգ Հնախապէս, իր եղերական ժախճանով :

94-96. — Քոլասիկ՝ 200, Թնդրխներ՝ 200, Ծմլակ՝ 500: Վերջուած մէջ էր Սուրբ Կարապէս անուն փոքրիկ մնանատան մր:

97. — Ալուադնե՛ 1200, Հոմքաւեալ այդիներով: Երէցն էր

Գրիգոր Քահանայ, 45 տարու, 1906-ին Աղթամար ձեռնադրուած Յովսէք եպիսկոպոսէ :

98. — Թերդակ՝ 1200: Բերգակի եւ Մառնիկի մէջտեղ Գան եւ Բուրդել յեռները կան՝ ամբողներով, ուր բառ մը քաջեր ապաստանած են Աղէտի ուրերուն: Գիւղիս երէցներն էին

Կորիէն Քահանայ Մարգարեան, 45 տարու, 1911-ին ձեռնադրուած Խարխանեան սրբազնէ :

Ցուսիկ Քահանայ, 50 տարու, օծակից Տէր Կորիւնի:

99. — Պիրզիմ՝ 50 անձ՝ անժամ եւ անհովիւ:

*

Տարօնոյ աշխարհի եւ Դաշտի տեղապրական եւ վիճակապրական այս ծանօթութեանց մէծ մասու քաղեցինք Եղիշէ քահանայ Տէր-Պարսամեանէ, ոժտուած զօրաւոր յիշողութեամբ եւ ականատես ու ականջալուր վկայ՝ ջարդապատում անցքեռու: Այն գիւղերը որոնց Հողեւորականները չեն յիշուած (Դէպքէն առաջ վախճանած ըլլանուն), կր հովուուէին մէկէ աւելի երէց ունեցող մերձաւոր գիւղերու քահանաներէ:

*

Մշոյ Դաշտի վերոյիշեալ գիւղերու շարքին, Սուրբ Կարապէտի (Գլահայ վանք), Սուրբ Յովհաննէսի (Եղրդուու) եւ Սահակ Հայրապէտի վանուց մարտիրոսացած վարդապէտները յիշատակած ըլլալով, կը տեսնենք ստորեւ միւս երկու մենաստաններն ալ իրենց աստրախտ վանահայրերուն հետ:

100. — Ալաքենոց Թարգմանչաց վանէ, բնակչութիւն՝ 500 Հայ: Կր գտնուի Մշոյ արեւելակողմը, Տիբնկատարի կամ Տիբնկատարի ստորու: Ատեհօք համանուն լիրան վերեւ կառուցուած էր Տիբ շատուուժոյն մեհեանը, որուն աւերակներուն մէջ՝ ասկէ 35 տարի առաջ Մշեցի Մյրատ Դաւիթիեան դրամներ եւ կատու ներկայացնող արձանիկ մը զտած է: Վանքիս նշանաւոր եւ հնաւուրց գուար Բաղէշ զրկուեցաւ, Աւլու-Ճամիկի նուիրուելու: Վերջն Զօրապար Նազարեէկով տեսած է զայն, եւ չնորհիւ Տէր-Պարսամեան Ճօր ջանքերուն՝ փոխադրուած է Մոսկուայի թանգարանը: Մերունազարդ վանահայրն էր

Ցովհաննէս Նայրագոյն Վարդապէտ Մուրատեան. — Ծնած է 1833-ին և ձեռնադրուած 1857-ին:

101. — Մատնավանէ, բնակչութիւն՝ 250 անձ, դպրոցով եւ միարանութեամբ: Կը գտնուի Աշտիշատէ մէկ ժամ հեռու, Աւրան եւ Ցիստի գիւղերուն մէջտեղ: Վանահայրն էր

Ստեփան Քահանայ Սուլուխցի, 1898-ին վան ձեռնադրուած Յովսէք եպիսկոպոս Խոստեղեանէ: